

17 Но ако се и закаламъ като жертва за жертва та и за богослъжениe то на вашата вѣра, радвамсe и срадвамсe со сички те васъ.

18 Така и вие се радвайте съ мене.

19 И надамсe на Господа Иисуса да що скоръ ще да проводимъ Тімофея къ вамъ, да и азъ въдемъ благодаренъ, като разгъмбемъ да въше то състояниe.

20 Защото никого немамъ разночарованъ, който да се попече за васъ така искренно (като него).

21 Защото сички те (други) своята полза трасатъ, а не това щото (нска) Иисусъ Христосъ.

22 Я вѣрностъ та негова вие знаете, защото той ми е пославилъ въ благовѣствованіe то, като чадо на Отца (своего).

23 Него прочее мыслимъ да пратимъ (кодъ васъ) авie, чомъ оуднаемъ като ще да въде съ мене.

24 И надамсe на Господа, да що и самъ скоръ ще дойдемъ кодъ васъ.

25 Но помыслихъ (да що е) по потребно да пратимъ къ вамъ Епафродита, брата и спомощника и сподвижника моего, а вашето посланика, който ми много помага въ потреба та моя.

26 Понеже съ голѣмо желаніe желашъ (да ви види) сички те въасъ, и тѣжеши, защото сте чѣли че е боледувалъ.

27 И воистиннъ боледувва до смърть: но Богъ го помилова: и не само него но и мене да да не пріимемъ (и друга) скръбъ връхъ скръбъ та ми.

28 По скръб го прочее практихъ, да да го видите пакъ, и да се возрадвате, и азъ да въдемъ по безпечалинъ.

29 Пріимете го прочее зара-ди Господа со сичка радостъ, и имайте такива (като него) на честь.

30 Защото да дѣло то Христово дори до смърть се приближи, и самыятъ живътъ свой предъзрѣ, да исволни слъжениe то, кое-то сами вие не можехте да ми изважрите.

ГЛАВА 3.

Прочее, братia моя, радвайтесь въ Господа, и азъ се не лѣнимъ да ви пишемъ това исто то, а вамъ (е) да оутвержденіe.

2 Вардете се отъ псета та, вардете се отъ злыте рабочици вардете се отъ (ложливо то) ширѣданіe.

3 Защото ние сме (истиннъ) ширѣдани, които слѣжиме на Бога по дѣлъ, и хвалимсe съ Иисуса Христа, а не надамсe на плотско то (ширѣданіe).

4 Яко и да можемъ азъ да се надамъ на плотско то (ширѣданіe), и ако другъ нѣкой мысли да се надѣе на плотско то (ширѣданіe).